

Andrew Korybko: Pět tahů USA úspěšně ubránily svou hegemonii nad EU

infokuryr.cz/n/2023/01/02/andrew-korybko-pet-tahu-usa-uspesne-ubranily-svou-hegemonii-nad-eu

kuryr

2. ledna 2023

První tři kroky byly učiněny jako součást protiruské informační kampaně amerických zpravodajských služeb, která vnesla do myslí evropské elity falešné představy. Na základě těchto tahů byly poté provedeny další dva tahy, aby přetvořily Evropu v chytré hře rozděl a panuj.

Úspěšné znovuzískání dříve slábnoucí unipolární hegemonie USA nad EU bylo jedním z klíčových událostí roku 2022. Objektivitě tohoto hodnocení dokládá Andrei Kortunov, generální ředitel renomované ruské Rady pro mezinárodní záležitosti. Tento trend podrobně popsal ve své zprávě „The New Western Cohesion and World Order“, kterou zveřejnil na konci září. Zpráva stojí za přečtení pro všechny, kteří ještě neznají Kortunovův myšlenkový pochod.

Tato analýza nebude přetvářet poznatky tohoto váženého odborníka, ale bude na nich stavět z hlediska geostrategie. Zastřešující trend, jehož zkoumáním Kortunov strávil mnoho času do hloubky, má některé další aspekty, které ve své zprávě buď přehlédl, nebo je zcela

přehlédl. Předkládaná analýza se proto zaměří na zaplnění těchto mezer, přičemž pokorně uznávám, že můj příspěvek není zdaleka vyčerpávající a samozřejmě postrádá některé detaily.

Níže je pět kroků, které USA podnikly, aby v roce 2022 úspěšně uhájily svou hegemonii nad Evropou. Tyto faktory měly v uplynulém roce transformační dopad na velkou strategii Ruska. Protože donutily Kreml zaujmout pevný postoj proti kolektivnímu Západu pod vedením USA poté, co ruské vedení uznalo tyto kroky. Potenciální sblížení s tímto novým blokem studené války bylo od nynějška nemožné, i když byly za tímto účelem učiněny určité pragmatické kompromisy. A zde je návod, jak USA učinily konec roku 2022 nevyhnutelným:

1. K oddělení EU od Ruska byly použity vlivové sítě a takzvané „hodnoty“.

Americké zpravodajské služby využívaly svých hlubokých spojení se sítěmi vlivu po celém evropském kontinentu k nátlaku na EU, aby jednostranně odevzdala své cíle a národní – a zejména ekonomické – zájmy Rusku. Použili přitom také mlhavé výklady takzvaných „západních hodnot“, aby ruskou speciální vojenskou operaci vykreslili nikoli jako vojenskou operaci na obranu červených linií v zájmu ruské národní bezpečnosti, ale jako údajnou existenční hrozbu pro kolektivní Západ a jeho „hodnoty“.

2. Liberální totalita byla redefinována jako sebeobrana proti Rusku

Od konce první studené války se po celé EU rozšířily totalitní sklony, které jsou vlastní liberálně-globalistické ideologii. Tento totalitarismus byl redefinován USA, aby bylo oddělení Evropské unie od Ruska nezvratné. Američtí manažeři vnímání vyvolali ty nejfašističtější projevy liberalismu, jako je bující rusofobie. Nakonec

tytéž projevy vypluly na povrch pod falešnou záminkou, že „západní hodnoty“ je třeba bránit proti takzvané „ruské subverzi“. A to zase vedlo k nesmiřitelným rozdílům mezi EU a Ruskem.

3. Pohled na 2. světovou válku byl zmanipulován k upevnění vazalství EU

První dva kroky vedly EU k tomu, že považovala Rusko za existenční hrozbu bezprecedentní od druhé světové války. Evropská unie se pak dala snadno přesvědčit, aby postoupila svou suverenitu Spojeným státům. Na falešném základě, že by to zabránilo „novému Hitlerovi“ převálcovat Evropu po Ukrajině. Ponechat USA pod kontrolou jejich vlastní obranné politiky znamená, že Evropané budou muset přinášet oběti ve „válečném úsilí“ donekonečna. Což by zase mělo v praxi znamenat, že USA podřídí i své ekonomiky.

4. USA podporovaná „přátelská soutěž“ mezi zeměmi EU udržuje rozdělení Unie

Trend centralizace, který již v EU existoval, byl bezprecedentním způsobem urychlen tváří v tvář prezentované „ruské hrozbě“. Ale USA jako součást „společného válečného úsilí“ obratně vyprovokovaly „přátelskou soutěž“ mezi svými vazaly, aby zajistily, že zůstanou rozděleni a nikdy se nespojí proti USA. To vyústilo v rivalitu mezi Německem a Polskem o vedoucí postavení ve střední a východní Evropě, která bude pravděpodobně pokračovat donekonečna a bude podporována britským juniorským partnerem USA v duchu rozděl a panuj.

5. Africká potravinová a palivová krize je využívána jako Damoklův meč

Protiruské sankce Západu vyvolaly v Africe lidskou potravinovou a palivovou krizi, která by se jinak nikdy nezhmotnila, ale byla pověšena USA jako Damoklův meč nad svými vazaly z EU. V nejhorším případě, pokud by se EU někdy vážně vzbouřila, USA tuto

systemovou krizi eskalují, aby vyvolaly v Africe bezprecedentní politické nepokoje, které pak nevyhnutelně povedou k ochromující vlně nekontrolovatelné migrace do EU.

Pět výše zmíněných kroků Spojených států posiluje závěr Andreje Kortunova, že v roce 2022 byly Spojené státy skutečně úspěšné v obraně své dříve upadající unipolární hegemonie nad Evropou. A to představuje jeden z nejvýznamnějších globálních trendů roku 2022. První tři kroky byly učiněny v rámci protiruské informační kampaně amerických zpravodajských služeb, což zase vnuklo zkreslené představy do myslí evropské elity.

Na základě těchto tahů byly poté provedeny další dva tahy, aby přetvořily Evropu v chytré hře rozděl a panuj. Ve stejné době je Starý svět ohrožen Damoklovým mečem rozšiřujících se krizí v Africe, které by se nevyhnutelně přelily do Evropy jako trest pro americké vazaly, pokud by se země EU někdy odvážily vážně se vzbouřit. To poslední však zřejmě nebude nutné. Dřívější „dělbá práce“ podporovaná poválečnou manipulací USA s myšlením Evropanů se ukázala jako dostatečná k udržení starého světa pod kontrolou.

Při pohledu do budoucna se očekává, že USA využijí svou obnovenou hegemonii nad EU, aby získaly výhodu nad Čínou v probíhajících rozhovorech o obnovení uvolnění. Budou hrozit uvalením podobně drastických sankcí na Čínskou lidovou republiku jako na Rusko. A na stejně manipulativním základě založeném na „hodnotách“ by Čína neměla opustit své bezpečnostní zájmy v asijsko-pacifické oblasti. Tento scénář by se neměl brát na lehkou váhu, zvláště když USA již přesvědčily EU, aby obětovala své vlastní ekonomické zájmy Rusku.

***Andrew Korybko** je americký politolog sídlící v Moskvě, který se specializuje na americkou strategii v Africe a Eurasii, čínskou iniciativu Belt and Road, ruskou geopolitickou rovnováhu a hybridní válku.*

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: